

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Chr. Rasmussen: Som det fremgår af den kortfattede betænkning, har udvalget holdt 5 møder og haft samråd med landbrugsministeren.

Det foreliggende lovforslag er fremsat af landbrugsministeren på baggrund af et løfte, han har givet landbruget om at skabe en låneordning som den foreslåede. Man kan godt sige, at der i udvalget har været almindelig enighed om, at særlig stor betydning har dette lovforslag ikke. Vi er dog også enige om, at nogen skade gør det næppe, og derfor kan hele udvalget gå ind for lovforslagets gennemførelse.

Jens Chr. Christensen: Når jeg tager ordet, er det ikke, fordi jeg mener, det foreliggende lovforslag er dagsordenens hovedtema. Tværtimod synes jeg, det er en mærkelig form for lovgivning, man lægger op til med det lovforslag, vi nu har til anden behandling.

Vi har i udvalget fået oplyst, hvad det koster at optage lån f. eks. på 10.000 kr. — det svarer til et par hundrede tønder foderkorn. Vi har fået oplyst, at det vil koste mere at optage lån, end hvis kornprisen stiger 3 kr. pr. 100 kg i de måneder, som lånet løber over, og det er der vist ingen der tror vil ske.

Der skete det mærkelige i udvalget, at vi alle sammen var enige om, at lovforslaget ingenting var værd; rigtignok var der, som hr. Chr. Rasmussen sagde for et øjeblik siden, heller ingen, der mente, det ligefrem gjorde skade, men der var ingen, der troede på, at det ville have en gavnlig virkning, og udvalget var enig om at overlade til landbrugsministeren at afgøre, om lovforslaget i det hele taget skulle viderebehandles og gennemføres. Det mener landbrugsministeren det skal, og vi vil selvfølgelig fra venstres side ikke modsætte os det. Men ligefrem foregøgle landbruget, at når vi nu får denne lovgivning gennemført, er landbruget vel hjulpet på det område, som det drejer sig om, det tror jeg alligevel ikke vi skal.

Der er en enkelt ting, som jeg gerne vil spørge landbrugsministeren om. På

foranledning af et spørgsmål, jeg rejste ved første behandling, blev der i udvalget spurgt, om de, der har høstpantebreve, vil kunne komme ind under loven, og i et samråd erklærede landbrugsministeren, at det kunne lade sig gøre. Hvis det kan lade sig gøre, vil jeg meget gerne have landbrugsministeren til her at klargøre, på hvilken måde § 1 så skal forstås, for der står jo klart, at de, der har høstpantebreve, ikke kan komme ind under loven. Jeg er interesseret i at høre, hvordan det kan lade sig gøre. Jeg tror hverken, at de, der har høstpantebreve, eller de, der ikke har det, kan få nogen fornøjelse af loven, men skulle der være en enkelt, der kunne komme ind under den, ville det da være kedeligt, om det ikke fremgik af loven, og derfor vil jeg gerne spørge ministeren herom.

H. C. Toft: Da landbrugsministeren sidste år fremsatte forslaget til kornlov, gav han i fremsættelsestalen udtryk for — det står i Folketingstidende 1964-65 sp. 4423 — at for høståret 1966-67 bortfaldt statens prisgaranti for brødkorn, medens bestemmelserne om indmalingspligten opretholdtes, og landbrugsministeren fortsatte:

„Regeringen overvejer at søge gennemført lov om belåning af landbrugets salgsafgrøder, således at bestemmelser herom kan træde i kraft ved begyndelsen af høståret 1966-67, når den nugældende ret for landbrugerne til at aflevere brødkorn til faste priser bortfalder.“

Det var med andre ord ministerens opfattelse, at når nu de faste priser på brødkorn bortfaldt, måtte man sætte noget andet i stedet, bl. a. en adgang til belåning af landbrugets salgsafgrøder. Ved landbrugsministerens fremsættelse af lovforslaget i år fremhævede ministeren — Folketingstidende 1965-66 sp. 3500 —

„at landmændene kunne få mulighed for at belåne deres korn umiddelbart efter høst i stedet for at skulle sælge kornet for en lav pris for at skabe likvid kapital.“ Senere i fremsættelsen gentager landbrugsministeren dette og understreger, at lovforslaget vil

„medvirke til at forbedre kornpriserne for det kornsælgende landbrug.“

Socialdemokratiets ordfører, hr. Chr. Rasmussen, sagde her fra talerstolen for et